

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Pregó de la Festa de Sant Romà

Pregoner: Plataforma Estimem Lloret: Victòria Serrano
i Fumenal

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Sr. Alcalde, regidors, regidores, lloretencs i lloretenques, bona nit a tothom.

En primer lloc, voldria donar-vos les gràcies per ser avui aquí i per haver-nos escollit per fer el pregó de la Festa Major de Sant Romà 2011.

ESTIMEM LLORET vam encapçalar aquest estiu una manifestació, sense cap vinculació política, i que sense el suport i la resposta massiva de tot el poble de Lloret, mai hauria tingut tanta repercussió.

Per aquest motiu creiem que els pregoners d'aquest any no som tan sols nosaltres. Tenim més de 1500 raons per pensar que és el pregó de tot un poble, el poble de Lloret.

En el moment que ens van proposar de fer el pregó, vam acceptar sense dubtar-ho, i tot un seguit de sentiments es van barrejar. Des de la sorpresa inicial, perquè mai ens imaginàvem ser protagonistes d'un acte tan important; fins a la il·lusió de començar a escriure els primers apunts; sense oblidar la responsabilitat d'estar a l'altura de tots els pregoners d'anys anteriors; i sobretot, vam sentir orgull, molt d'orgull per fer el pregó del nostre poble.

Qui us parla representa un grup d'amics i amigues, que m'acompanyen aquesta nit aquí a la sala.

El primer que us voldríem explicar és qui som i com neix la nostra iniciativa. Els integrants d'ESTIMEM LLORET som una colla. Sí, una colla d'amics que fa molts anys que ho som. Tots hem nascut a Lloret i som la representació de la pluralitat del nostre poble. N'hi ha que tenen les arrels a Lloret, a la Sènia, a Can Vadó Pastor, a Ca la Paua o a Ca la Lluïsa Espardenyera; com altres que tenen arrels extremenyas, andaluses, lleoneses, aragoneses, nigerianes, cubanes i portugueses. Nosaltres hem crescut amb aquesta realitat. Una realitat acollidora i integradora, i el que tenim clar és que vinguem d'on vinguem i siguem d'on siguem, el sentiment que tots compartim és el que ens ha portat avui aquí.

Lloret és casa nostra, amb les seves coses bones i amb les que no ho són tant. Potser no és el millor poble del món, però és el nostre i el vostre: tots en formem part. Les seves particularitats el fan únic i són aquestes les que ens fan estimar-lo. Formem part d'un poble i d'una manera de viure.

Tots els lloretencs i lloretenques, els que de veritat ens estimem el nostre poble, som una gran família: persones amb punts de vista i opinions diferents, obertes a rebre gent d'arreu del món, joves i grans, perquè gaudeixin del que tenim, del nostre Lloret. L'hospitalitat és un dels nostres valors més preuats.

Malauradament, quan hi ha gent que no respecta el que és nostre, el que ens estimem –tant si són visitants, veïns, empresaris, mitjans de comunicació, qui sigui-, fa que tots i cadascun de nosaltres reaccionem. Això va fer que davant els fets ocorreguts aquest estiu sortíssim al carrer amb una única consigna, l'única que ens uneix a tots. Volem que el 15

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

d'agost de 2011 es recordi com el dia que Lloret va dir prou, el dia que vam demanar la implicació de tothom, el dia que tots vam decidir anar en la mateixa direcció. Aquell dia el nostre cor i el de molts lloretencs va cridar en silenci: ESTIMEM LLORET.

I si a algú encara no li ha quedat clar, avui li volem dir amb més força que hem de seguir lluitant per millorar i per les nostres tradicions, però que també hem de complir amb les nostres obligacions. Així, plegats podrem seguir gaudint de tot el que ens dóna Lloret de Mar.

Escriure aquest pregó ha estat una tasca emotiva alhora que divertida. Hi hem dedicat moltes hores, molt d'esforç i molta il·lusió. Totes les tardes han estat un viatge al passat en què ens hem tornat a posar els pantalons curts, el pitxi i la bata; hem recordat anècdotes i "batalletes", moltes que no es poden explicar, sobretot les dels nois; hem rigut de les situacions viscudes i ens hem adonat que aquestes, tot i ser compartides, cadascú les recorda de manera diferent.

La nostra generació neix amb l'arribada de la democràcia, una època de molts canvis, tant a la nostra població com arreu del país.

Nosaltres hem nascut entre els anys 1974 i el 1977. Al llarg d'aquells primers anys i mirant enrere hem trobat que va començar a caminar el Xino-Xano, es van inaugurar el local de la penya Barcelonista i el Casino, que va ser el primer de Catalunya; va aparèixer la publicació local Lloret Gaceta; i quelcom que ens ha sorprès molt a nosaltres: a Lloret els telèfons deixaven el número 33 per passar al 36 de tota la vida.

Han passat fets històrics com l'arribada d'en Tarradellas, la creació de la Constitució, el cop d'estat del 81, l'entrada a Europa, el canvi de mil·lenni i el canvi de moneda. I esportivament el Mundial d'en "Naranjito", les Olimpíades de Barcelona 92 i, a Lloret, uns Special Olympics.

Podem dir que hem estat testimonis de la transformació que ha sofert la nostra vila. Hem passat de ser 10.000 habitants a més de 40.000 actualment, i d'una població majoritàriament del país a una població multicultural.

Lloret s'ha fet gran. Han passat els anys i sembla com si tot fos més a prop. Anar a sa Boadella era sortir del poble, tot passant per camps i travessant una riera, i ara és el barri de Fenals - Sta. Clotilde. Anar a jugar a la Masia del Roser era anar d'excursió i viure una aventura, i avui és el barri del Rieral. Lloret ha crescut al mateix temps que nosaltres i nosaltres amb ell.

La vida quotidiana també ens ha canviat gràcies als avenços tecnològics. Hem passat del telèfon fix al telèfon mòbil, de les cartes al correu electrònic, de la màquina d'escriure a l'ordinador, de tenir 2 canals de televisió a tenir-ne més de 60 i amb comandament a distància.

En tot aquest exercici de memòria, mentre parlàvem de com enfocar el pregó, vam recordar que a l'escola es feia un concurs de redacció a nivell

local que es deia "Lloret, el meu poble" i llavors vam tenir clar el camí a seguir: parlar de la nostra vida a Lloret, des de petits passant per totes les etapes fins ara, perquè al cap i a la fi, aquest camí és el que ens ha portat a estimar la nostra vila. Abans de continuar, cal aclarir que cap de nosaltres va guanyar mai el concurs. Però avui ens sentim com si haguéssim guanyat el primer premi!

Parlar de les nostres vides és complicat, perquè no és tan sols una història, és la barreja de moltes històries. Totes elles han anat lligades pel sentiment d'amistat i de pertinença a una vila, a la nostra vila. N'explicarem una petita part, allò que ens ha marcat o que per a nosaltres ha estat més important.

A l'escola va començar tot. Allà ens vam conèixer. Quan érem petits, nosaltres les noies anàvem a les monges, què en aquella època encara no era una escola mixta. Els nois, en canvi, anaven a les nacionals. L'època de l'escola va ser un període llarg i ens hi van passar moltes coses, algunes d'elles les hem sabut aquests dies: qui ens havia de dir que els nostres amics, que estaven a l'Esteve Carles, buscaven excuses per anar a espolsar els esborradors, al pati del darrere, i així aprofitaven per veure les nenes de les monges mentre fèiem gimnàstica al pati del col·legi amb la nostra faldilla blanca prisada.

Sabeu com recordem la Festa Major de quan érem petits?

Ens aixecàvem ben aviat per anar a córrer el cross a la Penya Barcelonista, vèiem passar els capgrossos tot menjant xocolata desfeta, miràvem el campionat d'escacs i fèiem temps per anar a dinar mentre el pare i la mare ballaven sardanes.

I l'envelat? Qui no recorda els lloretencs fent cua de matinada per aconseguir el millor "palco" possible. I nosaltres ben contents perquè de nit aniríem al ball de gala i riuríem amb l'obra de teatre de la Cinta i en Tonet.

I les fires? Les hem vist passejar per tot el poble: des de l'antiga terminal d'autobusos, passant pel passeig, per la plaça de la Sardana, pel Rieral i pel passeig de Cúllar.

I no us podeu imaginar la polèmica que va sorgir en recordar la Festa Major. Ja que un any per aquestes dates, es va emetre a Tele Lloret un concurs de preguntes i respostes entre els alumnes de les escoles de Lloret. Resulta que a la final, "les nenes de les faldilles prisades" comenten que "els nens que sortien a espolsar els esborradors" sabien les respostes abans de començar. Per què? Doncs perquè creieu que un nen de 12 anys sap quina és la capital de Birmània? Ho sabeu tots els presents a la sala? Jutgeu vosaltres mateixos. Va guanyar l'escola Esteve Carles. Però aquest tema, entre nosaltres, encara no està aclarit del tot.

L'esport va ser un punt d'unió important entre nosaltres, principalment el futbol i el bàsquet, ja que gairebé tota la colla havia jugat en equips de Lloret, i de fet encara ho és, perquè ara que ja tenim una edat, ens trobem els caps de setmana per veure els partits a casa d'un o altre.

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

I no podem oblidar els esplais. Allà passàvem grans tardes jugant pels carrers i places de la nostra vila; d'aquesta manera i sense adornar-nos-en descobríem els racons de Lloret.

Anys més tard vam començar a tenir permís per sortir a les tardes: anàvem a fer volts, a berenar al Wimpy o als cinemes quan en teníem! A l'adolescència vam començar a conèixer la "marxa" lloretenca. Al principi a les disco dels diumenges a la tarda i anys més tard i amb una hora de tornada més "gamberra" vam començar a provar alguns dels seus efectes secundaris i alguns van perdre alguna cosa més que les claus de casa. Ens van veure passar locals mítics com el Meta, l'Scenas, l'Arcadia, el Bistre, el Plató i d'altres on encara hi corre gent.

Actualment, amb la maduresa dels 30 i amb la responsabilitat de saber transmetre als nostres fills i a les nostres filles l'amor pel nostre poble i l'encant que aquest té, els podem explicar que gaudim d'un Lloret obert al món, modern, on conviuen diferents cultures i que és una destinació turística de referència, però sense oblidar el Lloret tradicional, el de tota la vida, el familiar i on tothom es coneix.

Nosaltres ens estimem Lloret perquè, si em permeteu que utilitzi l'expressió, hem "mamat" Lloret. I ensenyarem als nostres fills a créixer com ho hem fet nosaltres: anant a la Marxa de les Platges i de les Ermites, pujant a l'Àngel i a Sant Pere, anant a les Sardanes dels dissabtes, al Primer Bany de l'any, a la Tirada a l'Art, a la Festa del Traginer a les Alegries i a menjar arròs pels Perdons; gaudint dels Focs per sant Elm i dels cotxes pel Rally Costa Brava. Farem que es disfressin a la rua de carnaval i que ballin a l'envelat; els portarem a veure les llums, l'arbre del Nadal i els Pastorets del Casal de l'Obrera; que s'emocionin amb la processó de santa Cristina, que vegin la lluita dels Llaguts al S'Amorra Amorra, i que ballin el Ball de Plaça. I, evidentment, que gaudeixin de la Festa Major de Sant Romà.

No voldríem deixar de recuperar, en aquest punt, un tros del manifest que es va llegir el dia 15 d'agost i que reflecteix el que és Lloret.

I què és Lloret? Lloret és una vila mil·lenària de la Costa Brava, amb identitat pròpia, amb museus, amb jaciments ibèrics, amb castells i ermites, camins de ronda que ens porten tot passejant des de cala Canyelles a la platja de Santa Cristina; amb la Dona Marinera que contempla la platja de Lloret i mira de reüll cala Banyes, amb els Jardins de Santa Clotilde coronant la platja de sa Boadella i amb la cala dels Frares, cala Trons, sa Tortuga, cala Gran i cala Morisca, que són el què i el perquè de dir-se Costa Brava.

Aquest és el Lloret que tots coneixem i del que tots gaudim. Entre tots hem de conservar el seu encant!

Tan sols ens queda dir-vos que esperem haver estat capaços de fer-vos sentir amb aquestes línies les mateixes sensacions que hem tingut nosaltres en escriure-les. Totes elles, encertades o no, us podem assegurar que han sortit de dins del nostre cor.

**Ajuntament de
Lloret de Mar**

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Moltes gràcies per acompanyar-nos aquesta nit. Us desitgem una bona Festa Major de Sant Romà i ESTIMEM LLORET.